

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 25 Februarie 1885.

„Două voci s'au ridicat în timpul din urmă în presa germană. Una — din incidentul jubileului de 10 ani al lui Tisza Kálmán — a declarat, că consolidarea rasei maghiare, și prin ea a Ungariei, zace în interesul Germaniei. A doua s'a sculat cu vehemență contra nisuițelor de maghiarisare ale societății ungurești.”

Așa și începe primul articol al seu diarul guvernamental „Nemzet” în numărul de Dumineca trecută. Vom urmări acest articol, căci el cu o rară ignoranță trece peste principala cestiune, prin care se poate consolida Ungaria.

Este lucru vechiu în diaristica ungurească, că ea decâte-ori vorbește cu presa streină, sau tractează vre-o cestiune esternă, totdeauna se provoacă la statul Ungariei, ca la un ce puternic împunător, care nu odată a decis în trecut soarta Austriei. Unele diare mai eține la vorbe merg și mai departe și susțin că Ungaria a salvat Europa întreagă, dând vitejește pept cu invasiunea musulmana. Tot ea a salvat și creștinismul de cutropirea islamului înfricoșat.

Este lucru earăși cam învechit, că în timpul din urmă mai ales presa maghiară și plânge amar nemernicia neamului seu, nemernicia rasei sale, și pe lângă puterea publică din stat diferite reuniuni de maghiarisare s'au pus în mișcare febrilă spre a feri rassa de perire, a recuceri Ungaria, și a-i asigura existența prin amalgamisarea naționalităților, prefacerea lor în maghiari, mai întâi prin schimbarea de nume, apoi prin renegarea simțimentelor, ca în cele din urmă noua generațiune să nu mai aibă conștiință de proveniența ei, și simțimentele nobile, cari au înădușit peptul părinților, conștiința de rassa, cu care aceia se făleau prin al treilea pătrariu al seclului 19.

Este tare și puternică Ungaria astăzi, când e vorba de raportul ei față cu alte state, a fost puternică Ungaria și odinioară, când ea sub puternicul braț al Uniaților a ajuns la o strălucită vață, și în palaturile din Pesta erau adunati toți învățații lumii.

Este tare Ungaria și slabă de tot slabă Ungaria, icât ea s'ermana trebuie să fie spriginită pe cârje aplicate de Beksics, Grünwald *et tutti quanti*. Cum se poate explica această contradicere bătaoare la ochi.

Ungaria e puternică, și Ungaria e slabă, prăpădită, zace în doaga morții.

Se poate? Se poate.

În raport cu statele streine Ungaria există în realitatea lucrurilor. Puternice și vigoroase popoare

compun astăzi Ungaria. În vitegie emulează ungu-rul cu românul, sasul cu sêcuil, sêrbul cu croatul. Compunem cu toții o puternică armată, care insuflă pretutindenea respect. Se înțelege că această armată este un bun comun al imperiului austro-ungar, de aceea ea este puternică, și bunul Dumnezeu va îngrijii ea ea în stadiul de astăzi să rămâie: ca tare și puternică să fie pe vecie.

Ne manifestăm deci în afară ca stat puternic, și aceasta o constată și diaristica ungurească. Nu ne întrebă când este vorba de a ne vărsa sângele și averea pentru patrie, nu ne întrebă atunci supremul beliduce: și ii ungurește, ești patriot modern, promovezi idea de stat unguresc? Nu. Ni se spune patria este în pericol și noi cesti din Ungaria mergem în foc cu inima veselă. Românul se razimă de brațul ungu-rului, când este lovit de glonț, sasu și sêcuil de al sêrbului și croatului. În luptă pentru patrie, Ungaria nu este teatrul luptelor naționale. În luptă pentru patrie nu reflectăm la actualitate.

Și pentru ce? Pentru ce? Pentru că între noi rămând, stăm slab, de tot slab. S'a pornit cu furie nebună lupta de rassa în Ungaria și ea este spriginită de puterea publică. Ceea ce odinioară era, astăzi nu mai este. Odinioară toți eram cetățeni ai Ungariei, și ea era tare. Astăzi toți suntem cetățeni ai Ungariei, și ea este slabă.

Am slăbit noi în virtute? Doamne ferește. Am slăbit noi în credință și alipire cătră patria noastră? Doamne ferește.

Atunci cum se esplică slăbiciunea? Slăbiciunea se esplică tocmai cu forța noastră sufletească și trupească. Din Ungaria de aji voesc să facă oamenii stat curat național maghiar, ceea ce el până acuma n'a fost. Este deci ușor esplicabilă tênguirea diaristiceii, că Ungaria e slabă, de tot slabă, și că Ungaria e puternică, de tot puternică.

Ungaria este slabă, trebuie deci spriginită cu cârje. Ungaria trebuie recucerită, Ungaria trebuie consolidată. Așa țice Beksics, așa țice Jokay, așa țice Grünwald, și așa întreagă droaia de lighioane chemate a suge sângele acestei patrii în detrimentul poparelor, cari ani o mie cu sabia au apărat această patrie. Rassa ungurească este chemată a absoarbe în sine toate celelalte, ea este chemată ale amalgamisa, ea are nobila misiune de a nivela suprafața Ungaria. În acest sens se aplică: Ungaria este slabă. Da așa este. Îndată ce veți decreta ca dogmă: rassa maghiară este Ungaria, atunci aceea Ungarie este slabă. Și ea va fi și mai slabă, va trebui să devină slabă în luptă cu milioanele de ro-

mâni, sêrbi, croați și germani. Și dacă cu această Ungarie se va parada în afară, atunci este trebuință să se știe, că ea nu mai este cea de odinioară, prin urmare trebuie să deie dovești despre puternicia ei, ca lumea să știe cu cine are de lucru.

Nu știm câte voci s'au ridicat în presa din Germania în timpul din urmă cu privire la Ungaria, știm însă ca în Ungaria unisono sunt toate glasurile contra nebunului curent cu maghiarisarea. Și aceasta tocmai în interesul nimbului de care se bucură Ungaria în afară.

Prin încercările de maghiarisare și persecuțiunile neomenoase vom ajunge la un ce, despre care cu altă ocaziune.

La 16/28 Faur s'a împlinit o sută de ani de când lângă zidurile cetății Alba-Iulia doi oameni au fost lipsiți de vieată. Între împregiurări normale și demne de oameni cu judecata sănătoasă această țic de tristă aducere aminte ne-ar fi revocat în memorie furtunoasele timpuri de atunci, și în lumina istoriei imparțiale tractate faptele acestor doi oameni, ele ne-ar fi dat directiva pentru viitoriu. Punând îndreaptă cumpenă interesele noastre, cari trebuie să fie și ale statului, apoi cele ale statului, cari trebuie să fie și ale noastre, noi ca credincioși cetățeni am fi putut împăca datorințele noastre de cetățeni cu boldul firesc, care ne îndeamnă să nu perdem din vedere trecutul, fie el ori cât de trist ar fi. Să fim și mai preciși la vorbă: În împregiurări normale nu ni s'ar fi luat în nume de rêu aducerea aminte de lucrurile de acuma 100 de ani, ci ni s'ar fi stimat conștiința noastră de români față cu niște oameni, cari au căduț jertfă tirăniei din veacul trecut.

Trăim însă între împregiurări de tot critice. O persecuțiune crâncenă s'a pornit asupra noastră și Dumnezeu știe, care va fi sfêrșitul ei. Ceea ce la alții este virtute, la noi se consideră de crimă. Bărbații, cari la ei sunt apoteosați ca eroi ai libertății și martiri ai ideilor naționale, la noi ei sunt buciumați de bărbați ai sângiurilor și fărădelegilor.

Aceasta este starea lucrului între împregiurările actuale.

Suntem îngrigiați cu toții de soarta noastră, și în marea noastră îngrigire avem poate preocupățiuni motivate în alegerea mijloacelor de apărare.

Unii cred că toată apărarea noastră are a se reduce la sumuțare continuă. De aceea ei la toată ocaziunea provoacă și iritează, așa că neprecugetatul care din obicinuință mereu dă, aplică lovirile

FOIȚA.

Stelele commis — voiagere

de

A. Dumas tradusă de Zaporogeanul.

(Urmare.)

I.

A fost odată un timp, un timp foarte depărtat de al nostru și de care de sigur nu-ți poți aduce aminte, iubite cetitor, în care ceriul se numia Olimp și unde țeul care locuia acest Olimp se numea Joe sau Iupiter, niște nume, care însemnează tot același lucru.

Acestui țeul îi veni odată în gând o idee ciudată adevăată să facă pe oameni fericiți.

Vei vedea iubite cetitoriule, cum i veni idea aceasta și ce impresiune făcu asupra celorlalți ței, succesorii sei.

Cu toate acestea însă nu se știe cum îi veni în cap această idee estraordinară; dar faptul este, că comunicând consiliului seu de regență compus din Neptun și Pluton, aceste două divinități găsiră pretenșiunea atât de estraogantă încât esclamară:

— Oh! ce idee bizară, sire, ce! idee ciudată.

Dar când un țeul își propune ce-va să facă, trebuie să se efeptuiască, fie bine, fie rêu și tot așa și această idee cât de estraogantă de a face pe oameni fericiți.

Mai rămâneau mijloacele de executare.

Iupiter reflectă puțin; apoi ridicându-și capul deodată:

— Am aflat țise el.

Și chieamă pe cele șapte stele nordice.

Stelele ascultară și veniră toate la picioarele lui, oamenii uimiți priveau spre ceriu.

Astronomii vèdend acești șapte meteori, cari lăsau în urma lor nește flacări în azurul firmamentului, anunțau sfêrșitul lumii.

Eată cum se înșel savanții despre intențiunile divine.

Stelele țiseră:

— Eată-ne prea strălucite și atotputernice Maiestate; ce voești dela noi?

— Ve veți găti cufêrile și veți voiagia pe pământ, rêsponse fiul lui Saturnus și al Rheei; veți primi pe fie-care țic câte doi taleri de Brabant ca spese de călêtorie.

— Și ce vom face pe pământ? întrebără stelele.

— Mi-am propus să fac oamenii fericiți — rêsponse Iupiter: dar fiind-că ei n'ar aprețui fericirea, dacă le-ași da-o de giaba, pretind, ca să le-o vindeți voi. Veți fi comiții mei voiagiori.

— Vom fi orice ne vei ordona să fim, atotputernice Maiestate, țiseră stelele cu o voce atât de melodioasă, încât oamenii și aruncară privirile spre ceriu, îndoindu-se că dela ceriu chiar le-ar putea veni un concert atât de dulce; dar ce vom vinde noi oamenilor?

— Puneti-ve în rënd una după alta și defilați pe dinaintea mea.

Stelele se puseră în linie dreaptă și începură a merge în ordinea, care le fu indicată.

Iupiter țise cătră cea dintâiu:

— Tu vei vinde spirit.

Cătră a doua:

— Tu vei vinde virtute.

Cătră a treia:

— Tu vei vinde sănătate.

Cătră a patra:

— Tu vei vinde viață lungă.

Cătră a cincia:

Tu vei vinde onoare.

Cătră a șeasa:

— Tu vei vinde plăcere.

Și cătră a șeptea:

Tu vei vinde bani.

Judecând dorințele oamenilor după cererile, ce i se adresau, el crețu, că atunci, când oamenii vor avea spirit, virtute, sănătate, ani mulți, onoare, plăcere și bani vor fi fericiți.

sistematice cu furia rabiului. Durerea noastră prin aceasta numai se potențează, și cine crede că prin potențarea durerilor ni se alinează soarta, pe acela poate că-l va mântui credința sa, dar noi nu-i putem admira înțelepciunea.

Există însă și o seamă de oameni, cari și-au tras seama cu împregiurările, și au dis: nu este în interesul nostru să provocăm cu vreme și fără vreme furia celor puternici, cari în actuala stare de lucruri ne pot strica foarte mult; și mai ales nu e bine a ne pune acțiunile politice pe terenul bisericesc și scolar, căci așa ne espunem pericolului evident de a perde tot ce ne este mai scump, chiar și autonomia bisericii, câștigată cu grele lupte spre a ne asigura existența între ori-ce împregiurări politice.

Noi suntem dintre acești din urmă. Luptăm cu inima deschisă și provocăm să ni se arate un singur cas, unde am fi retăcut vre-un abus de putere, și n'am fi luat poziție „fortiter in re, suaviter in modo.” Suntem însă totodată și oameni cu rezonanță și permitem posibilitatea fallibilității noastre. De aceea stimăm pre frații nostri în convingerile lor, și pretindem ca și ei să stimeze convingerile noastre. Cine nu o face aceasta, nu este om onorabil.

O seamă de bărbați de ai noștri au angajat însă biserica la politica militantă.

Noi nici între împregiurări normale nu permitem ca altariul să se degradeze la fluctuațiunile politice de zi.

Mai puțin am permite aceasta între fatalele noastre împregiurări când ea, sârmana biserică și așa este strémătorată și prigonită din mai multe părți.

De această părere, sunt și arhierii noștri, și ei în ingrigirea cea mare de soarta bisericii la toată ocasiunea au ferit biserica de cursele ce i le întind vrășmașii ei.

Ne vine a crede că cursele sunt făcute cu plan spre a se putea justifica lovirile de până acuma și cele următoare. În special jalnică soartă a bisericii noastre ortodoxe ne face să credem că cursele contra bisericii noastre sunt duble. Pun curse inimicii neamului nostru, și totodată și cei ai bisericii noastre și paralel cu ei sub un fariseism îmbrăcat în vëlul naționalismului ne împing spre ispită frații de un sânge, cari știu că biserica lor se ascunde la spatele primatului din Ungaria, și cari conduși de proselitism în căderea și ruina bisericii noastre veld primul pas spre realizarea ideii susținute de ei încă sub absolutism față cu puternicul braț al fericitului Șaguna.

Înțelegem deci furia cu care este atacat capul bisericii noastre pentru pasul, prin care a ferit bisica de cursele ce i s'au pus și din incidentul aniversării de 100 de ani a bărbaților executati la 16/28 Faur 1785.

Înțelegem necurățenia inimii cu care se profană memoria acestor martiri cercați de soarte, și cari cu litere neperitoare sunt gravați în inimile românilor.

Nu înțelegem însă pre oamenii, cari au trăit sub Șaguna, au luptat contra pericolului cu Șaguna, nu înțelegem cum acești oameni ne lasă nouă celor tineri și slabi sarcina cea grea, de a lupta cu perfidia oamenilor încărunțiți în planuri contra bisericii noastre, și tocmai acuma când aceste planuri sunt îmbrăcate în haina falsului naționalism.

Mult ne mirăm de oamenii noștri, că ei, cari nu veld, nu veld, ear cari veld, închid ochii. Mai

mult ne mirăm însă de consecuența, cu care urmărește punerea de curse „Gazeta Transilvaniei” și misticismul observat față cu frații de un sânge însă de altă lege. Nu pentru prima dată suntem nevoiți a cere dela Gazeta „cuget bun și inimă curată.” Aceasta o a făcut Marele Șaguna în nenumărate rânduri, o a făcut diarul nostru și după moartea Marelui Andrei. O facem și noi. Și o facem cu speranța că nu vom mai fi siliți a repeta: reputațiunea acestui diariu nu a scăzut nici a crescut dela 1855 începând.

Lumea începe încetul cu încetul a arunca solzii de pre ochi. Sub masca naționalismului Gazeta n'are destule cuvinte de a huli Sibiiul și pre capul bisericii noastre pentru cuvântul că el are fruntea deschisă de a lucra pre față, ca îndată după eșirea actului din cancelarie el să fie tipărit prin Gazeta. Nu ne spune însă nimica despre cerculariile secrete și alte afaceri adenc tăietoare în vieța noastră națională, cercularie și acte eșite din Blaș.

Invidiem pre frații din Blaș pentru considerația și stima, ce și-au intabulat la budgetul Gazetei, ear fraților dela Gazeta le exprimăm admirațiunea noastră pentru rafinaria lor iesuitică, la care se potrivește preabine cuvintele lui Juvenal: „Dat veniam corvis, veat censura columbas.”

Revista politică.

În momentele de față mai importantă este pentru noi călătoria fiitorului nostru monarch în Orient. Principele de coroană Rudolf însoțit de principesa de coroană Stefania a plecat zilele acestea spre Orient. Scopul călătoriei este curat literar: cunoașterea popoarelor, a obiceiurilor locale și a naturii preste tot. Ca și în anul trecut așa și acuma principele nostru de coroană va veni în contact cu capetele încoronate. El va visita Atena, capitala Greciei unde va petrece patru zile. Pentru primirea înalților oaspeți s'au făcut pregătiri mari. Regele George a pus la dispoziția oaspeților sei palatul regal, principele nostru însă n'a primit aceste onoruri ci a preferat a rămânea pre yachtul Mira-mare.

Nu mai puțin pompoase pregătiri se fac în Muntenegro pentru primirea oaspeților imperatești. După o telegramă a diariului „Nemzet” datată la 7 Martie nou din Cattaro 4000 de montenegreni sunt ocupați cu facerea drumului dela Costuci, granița principatului până la Cetinie, capitala lui.

Misiunea politică a Austriei în Orient câștigă tot mai mare teren prin asemenea curteniri, și noi cari din inimă am salutat pre fiitorul nostru monarch în București și la Sinaia tot din inimă-l salutăm și în capitalele Greciei și Montenegruului.

Legături religioase ne leagă cu aceste state din Orient, și interesul nostru pentru asigurarea păcii în peninsula balcanică ne îndeamnă să urmărim cu însuflețire pașii clironomului nostru și în ce privește partea politică a acestei călătorii.

Legăturile dintre România și statul nostru încep a se reci în mod vedit. Ansă a dat închiderea granițelor din partea noastră. Prin acestea măsuri, pre cari cei din România le numesc aspre, și economii noștri mărginași le consideră stricacioase comerțului lor, se vatămă cele mai vitali interese ale statului vecin. S'au insinuat deja mai multe interpelețiuni privitoare la acest obiect. Să nu perdem din vedere că în anul acesta a espirat terminul

pentru convenția comercială dintre România și Austro-Ungaria. La anul 1875. România ca stat suzeran a încheiat cunoscuta convenție comercială cu ministrul de externe de atunci, contele Andrassy. Pentru concesionile de atunci statul nostru a legat convenție cu România sdrobind de facto încă de atunci suveranitatea sultanului.

Situația astăzi este cu totul alta. Din statul suzeran a resărit regatul România și pentru concesionile la aparență nu mai sunt motive internaționale.

Oare șicanele cu granița în fața noii convențiuni nu se reduc la cestiunea Dunărei, care e pusă la o parte pentru ocațiuni potrivite?

Raportul secretarului general

asupra lucrărilor academiei române în decursul anului 1884—1885.

(Urmare.)

5. Psaltirea versificată de mitropolitul Dosofteiu. De mai mulți ani, de când am avut fericirea a pute dăruu academiei frumosul și neprețuitul manuscris al Psaltirii în versuri a metropolitului Dosofteiu cu o mulțime de îndreptări, schimbări și note marginale scrise de mâna ilustrului prelat, de atunci se impunea necesitatea de a face o edițiune critică a acestui prețios monument al literaturii noastre din secolul al XVII lea. Această necesitate se impunea cu atât mai mult cu cât edițiunea făcută de însuși autorul și tipărită la Uniev în anul 1673 este plină de greșeli de tipariu. Dar afară de aceasta, manuscrisul fiind scris pe când Dosofteiu era episcop de Roman, au trecut mai mulți ani până la tipărire și în acest timp el a făcut mai multe schimbări în versurile sale, ba unii psalmi i-a versificat cu totul din nou.

Edițiunea noastră, din care s'au tipărit până acum 14 coale în 8° (224 pagine), se bazează pe redacțiunea manuscrisului, îndreptându-se cu ajutorul edițiunii tipărite greșelile străcurate în el de copist, și însemnându-se ca variante toate deosebirile, până și cele ortografice de oare-care însemnătate, cari se află între tipar și manuscris. În acest mod vom ave o edițiune critică a textului versurilor lui Dosofteiu.

Edițiunea aceasta va fi însoțită de un studiu biografic și literar asupra lui Dosofteiu. Se va studia de asemenea versificațiunea și particularitățile foarte însemnate ale limbei întrebuințate de densusul în scrierile sale, încheindu-se volumul cu un glosar al cuvintelor mai însemnate din scrierile lui.

Pentru executarea acestei edițiuni în bune condițiuni materiale, tipografia academiei s'a înzestrat cu literă cirilică nouă, fiind-că cea veche era cu totul usată și avea o formă urită. Spre acest scop, delegațiunea a acordat tipografeii un acmpt de 4000 lei asupra lucrărilor sale, în vederea trebuinței ce academia are adese-ori de litere cirilice bune și frumoase pentru publicațiunile sale.

6. Codicele veronețian. În urma cererii dlui I. Sbiera, care este însărcinat cu tipărirea acestui codice, i s'a trimes 2000 lei pentru acoperirea cheltuelilor de tipariu. S'au tipărit până acuma 15 coale în 4° (120 pagine). Din toate coalele tipărite dl Sbiera a trimes la cancelaria noastră câte două esemplare după cari se poate vedea modul în care se face această publicare.

— Scoteti afară pe năroada asta și dați-o portarilor pentru a o însemna și a nu o mai lăsa nici odată să între la academie.

Ușerii scoaseră afară pe steauă ear portarii și-o însemnară.

Steaua plecă de acolo cu totul rușinată; dar fiind-că era o stea conscientioasă ea voia să-și îndeplinească în consciință misiunea ce fu confiata.

Ea și urmă drumul mai jumătate până în apropierea unui pod de care dădu în calea ei și după ce se urcă pe cheiu, cam până la vre-o sută de pași și de acolo veld în piața în mijlocul căreia se ridica un bust și peste acesta piața cu o mare boltitură prin care intra pe vre-o două-deci de trepte urcând și scoborând o mulțime de oameni, cari păreau tare ocupați cu diferite afaceri și puțin cam prosti, ea credu, că acolo poate — că va putea să vinda ce-va din marfă, știind cumcă cei mai mulți dintre oameni avend prea puțin spirit, da de le-ar veni idea de a cumpăra minte.

Steaua trecu printre mulțime și intră într-o sală mare unde se aflau trei oameni îmbrăcați în vestminte negre, purtând nește pălării negre în patru colțuri, așezați dinaintea unei mese și de ambele părți ale astor trei oameni, alți oameni îmbrăcați tot ca ei cu pălărie neagră în patru colțuri și în vestminte negre.

(Va urma.)

Și în adevăr că așa ceva era de creșut.

Ear acum mergeți dișe el cătră stele și vindeți oamenilor cât veți putea de mult din marfă voastră divină.

Dar Neptun și Pluton nu se putură capacita nici decât și începură a ride mai cu hohot decât ori când, repetând:

— Oh! ce idee bisară, sire, ce idee vrednică de ris!

II.

Cele șapte stele și împachetară șapte specii de mărfuri în diferite cutii, pe care li le procură magasinerul cerului și descinșend pe pământ începură a anunța marfa în cel dintăiu oraș mare pe care îl întâlneură în drumul lor.

— Cumpărați spirit! cumpărați spirit! strigă steaua Nro. 1. Cumpărați-l e de tot fraged și cald! Cumpărați spirit! cine voiește spirit, spirit, spirit?

Un ris omeric primî propunerea.

— La naiba! doar vrea să-și bată joc de noi atât de prosti ne socotește? dișeră jurnalistii, romanșerii, autorii dramatici, directorii de teatru și dirigătorii.

— Ce vorbe nesocotite însă atât de amoroș roștite pe legea mea! dișeră galantonii privind la veldătoarea de spirit cu ochelarii, lorgnetele și bino-

clurile lor și lovinduși cismele cu biciușca sau bastonașul, ce le țineau în mânilor înmănușate într'un mod strălucitor; dar ea pare că ne socotește de prea nobili. Ce pagubă!

— Ce vrea să facă această femeie ce-și dă aierul de virtuoașă și modestă? Dișeră femeile.

Mai bine ar face ea dacă ne-ar aduce mătăsării de Lyon, danteluri de Valenciennes, brășete de Algeria, mărgenuri de Neapole, mărgăritare de Ceylon, rubinuri de Visapour și diamanturi de Golconde, dară spirit, îl găsește ori cine, spiritul aleargă pe strade.

Ea va fi silită să-și mance tot și va muri încă și de foame.

Eară sêraca stea umblă fără să-și cumpere nimeni dintr'o stradă într'alta până ce în fine gășind o ușe deschisă ea intră acolo fără să știe, unde intră.

Intră tocmai la academie.

Se premia un neofit.

Tocmai și gata discursul.

Secretarul se pregătea a răspunde.

— Cumpărați spirit! cumpărați spirit! strigă steaua.

Auditorii începură a ride, secretarul luă o prisă de tabac de nas și strănută în decurs de o jumătate de oară.

Presidentul chemă pe ușeri și le dișe:

7. A-ți alocat în budget suma de 2000 lei pentru tipărirea volumului asupra lui Coressi cu care colegul nostru dl Hasdeu era însărcinat a continua publicarea începută prin textul Psaltirii dela 1577. Această sumă a rămas neatinsă, lucrarea nefiind încă prezentată.

8. De asemenea a rămas neatinsă suma de 3000 lei alocată pentru tipărirea lucrării dlui Gr. Tocilescu „Țăranul român” premiată de academiă în sesiunea generală din anul 1882. La 1 Iunie anul trecut s'a dat manuscrisul autorului, în urma cererii sale, spre al revedea și a mai face unele îndreptări înainte de al da la tipariu. Preste puțin timp sperăm că manuscrisul va fi revădit și se va începe tipărirea.

9. Suma de 1000 lei pre care a-ți alocat o ca ajutoriu la publicarea catalogului monumentelor epigrafice și sculpturale ale museului nostru de anticități s'a dat, dimpreună cu clișeurile făcute de academie, dlui Tocilescu, directorul museului, care preste puțin timp va începe tipărirea acestei lucrări.

10. Cred că este aci locul potrivit pentru a ve pune în vedere următorul fapt: Ve este cunoscut că la 1880 colegul nostru dl A. Odebescu începuse, între altele, tipărirea vieții s-ților Varlaam și Ioasaf tradusă din slavonește de Udriște Năsturel cumnatul lui Mateiu Vodă Basarab. Tipărirea se făcuse după un manuscris aproape contemporan cu epoca traducerii care aparține bibliotecii statului și care acum se află la museul de anticități. Din această edițiune s'au tipărit numai 40 de pagini, ear dela plecarea din țară a dlui Odobescu coalele tipărite, în număr de 5, stau în deposit la broșuratoriul academiiei. Ar fi bine să se hotărască dacă această edițiune va trebui să se continue în modul cum s'a început ori nu, pentru ca să se știe ce este a se face cu coalele tipărite.

Când se va prezenta din nou cestiunea publicării acestui text, se va decide modul în care va trebui să se facă edițiunea lui, mai cu seamă fiind-că în anii din urmă au eșit la iveală mai multe manuscrise, cari toate trebuiesc să fie întrebuițate pentru a face o edițiune științifică a vieții s-ților Varlaam și Ioasaf.

11. În sesiunea generală trecută a-ți pus în budget suma de 1000 lei pentru a veni în ajutoriu publicațiunii profesorului Nilles dela Insbruck intitulată „*Symbolae ad illustrandam historiam Ecclesiae in terris Corenae S. Stephani.*” Scopul acestui ajutor era de a pune pre învățatul autor în pozițiune de a putea îmbogăți publicarea sa cu o serie de documente, cari privesc direct pre români și cari astfel nu s'ar fi putut publica de astădată. Publicațiunea profesorului Nilles este tipărită întreagă și preste puțin vom primi exemplarele cari s'au abonat prin numitul ajutor.

Autorul a trimis câte-va exemplare din „Index synopticus” al cărții, din care se vede că mai mult de două din trei părți din volumul său, care trece preste 100 de pagini, privesc direct istoria românilor și relațiunile lor cu biserica catolică română.

12. Lucrarea cea mare asupra limbei române pre care a conceput-o și a pus-o pe cale de a se realiza M. S. Regele, Augustul și generosul nostru președinte onorariu, a fost lăsată de d-voastră în sarcina dlui Hasdeu, cel mai competent dintre noi în lucrări de acest fel. Dsa ve va arăta modul cum a început Marele etimologic al României și ne va espune progresele ce a făcut lucrarea sa în decursul anului.

Delegațiunea a îngrijit a se tipări îndată după sesiunea trecută Programa pentru adunarea datelor privitoare la limba română lucrată de dl Hasdeu, cu ajutorul căreia să se adune material pentru această lucrare din graiul viu al poporului din deosebitele regiuni ale limbei române. Programa a fost împărțită prin ministeriul instrucțiunii publice pre la preoții și învățătorii din toată țeara. Răspunsurile s'au trimis de-a dreptul d-lui Hasdeu spre a le întrebuița la cercetările sale.

Conform dorinței dlui Hasdeu, esprimată chiar în programa lucrării prezentată de D-sa Academiei și aprobată, delegațiunea a obținut dela ministeriul instrucțiunii publice fondurile necesare pentru a remunera trei tineri cari să dea ajutor material d-lui Hasdeu la marea sa lucrare.

Materialul pe care-l utilizează dl Hasdeu, consistă din peste o sută cărți și manuscrise române și mai multe sute de documente, în mare parte inedite, afară de mulțimea operelor filologice streine, consultate pentru comparațiuni. Pe lângă aceasta, deja până acum i-au venit aproape două sute de caiete din diferite localități, cu răspunsuri la cestiionarul elaborat de dsa. Numai simpla corespondență cu autorii acestor răspunsuri, dela cari trebuiesc cerute lămuriri preste lămuriri, necesitează ajutorul a doi scriitori. Unu al treilea, dacă nu mai mulți, este indispensabil la facerea și mai ales la copierea extractelor sub direcțiunea dlui Hasdeu. De și lu-

crarea este abia la început și deși dl Hasdeu promisese în sesiunea trecută numai un mic specimen pentru sesiunea de față, totuși D-sa are deja de tot gata materialul pentru primul volum de preste 400 pagini de tipar, un material consistând din preste 3000 de buletine clasificate.

13. Înainte de a încheia capitoul publicațiilor, am onoare a ve arăta, domnilor colegi, progresele și starea actuală a lucrărilor comisiunii însărcinate cu publicarea colecțiunilor istorice rămase dela răposatul Eudoxiu Hurmuzachi.

a) Din seria volumelor colecțiunii de documente s'a publicat în decursul anului partea a II-a a volumului IV, de 86 coale, din cari 74 erau tipărite în anul trecut. Documentele cuprinse în această a II-a parte, care are întinderea obicinuță a celorlalte volume, sunt parte comunicate de dl Esarc, ear trei pătrimi sunt adunate cu cheltuiala fondului publicațiilor Hurmuzachi din Archivele de stat din Veneția prin rara bună-voință a d-lui Cecchetti, directorul acelor archive.

Acest volum de documente (IV.2) completează volumul documentelor adunate de Hurmuzachi (IV.1), în așa mod în cât, spre exemplu, istoria lui Mihai Viteazul, la care se rapoartă cea mai mare parte din documentele cuprinse în aceste două volume, ni se presintă cu o mulțime de talii cu totul necunoscute până astăzi. Pentru anul 1600 cu deosebire putem urmări aproape și cu și pe eroul nostru în războaiele și în combinațiunile lui politice.

Vedând rezultatele așa de bogate și de prețioase ce au produs cercetările făcute în ajutorul nostru cu atâta bunăvoință, am continuat a întreține cele mai bune relațiuni cu persoane cari pot să ne ajute în aceste cercetări, pe cari de o-camdată noi nu putem să le facem numai prin propriile noastre mijloace, dl Cecchetti continuă lucrarea sa fecundă și din timp în timp primim dela dsa copii de documente de mare preț pentru noi.

Pe de altă parte dl C. Soranzo, asistent în biblioteca S. Marco din Veneția, a binevoit a ne oferi ajutoriul său, făcând cercetări în cea bogată bibliotecă cu scopul de a aduna tot ce se află într-ânsa cu privire la istoria noastră. Copiile primite ne dau cele mai mari speranțe pentru calitatea și valoarea documentelor ce dsa ne va procura de acum înainte.

Cu plăcere me folosesc de ocaziunea care mi se presintă în acest moment pentru a ve aminti că începerea acestor relațiuni între Academie și numiții învățați dela Veneția o datorim inițiativei colegului nostru dl E. Kretzulescu, de când în calitate de reprezentat al țerei la Roma a pus un bun început pentru aceste folositoare relațiuni.

De atunci în coace dl Obedenaru, membrul nostru corespondent, n'a încetat nici odată a ajuta cu mult zel lucrările noastre în această direcțiune.

c) Fondul destinat pentru publicarea lucrărilor istorice ale lui Eudoxiu Hurmuzachi realizase în anii trecuți economii însemnate prin aceea că în decursul anului se tipăria mai puțin de cât era valoarea fondului. Comisiunea s'a întrunit în ședință la 1/13 Iulie anul trecut și a luat decisiuni ca cu economiile realizate de fondul acestor publicațiuni să se facă lucrări cari să completeze și să continue marea operă a lui Eudoxiu Hurmuzachi prin adunarea și publicarea de alte documente istorice.

Comisiunea a hotărât anume următoarele:

1. Ca documentele adunate de dl Odobescu în archivele Ministeriului de externe din Paris să se publice din fondul publicațiilor Hurmuzachi, combinându-se cu colecțiunea făcută mai înainte de dl Tocilescu în biblioteca națională din Paris, în urma însărcinării ce a primit dela ministeriul instrucțiunii publice. Aceste două colecțiuni se completează reciproc, pentru că documentele diplomatice ale Franciei înainte de circa 1650 au fost depuse în biblioteca națională și numai cele posterioare se află în archivele ministeriului de externe.

Colecțiunile aceste vor forma două volume cari vor fi considerate ca un suplement la colecțiunea lui Hurmuzachi, și vor cuprinde într'un corp documentele ce s'a găsit în Franca cu privire la români și la toate relațiunile acelei țeri cu principatele române până la anul 1814.

Îndată după ce comisiunea a luat acea decisiune, s'a început tipărirea documentelor. Până acuma s'a tipărit din volumul I 15 coale (112 pagini), cuprindând documente pentru ani 1516—1595, parte nepublicate până acuma parte adunate din diferite publicațiuni. Volumul al II-lea s'a tipărit aproape întreg în 88 coale în 4° (704 pagini), cuprindând documente din ani 1781—1814. Pentru amândouă aceste volume se va face, pe lângă un indice cronologic al documentelor, și un indice analitic și alfabetice al numelor și faptelor mai însemnate.

2. Colecțiunea făcută de Hurmuzachi pentru epocile mai vechi ale istoriei românilor, adică ina-

inte de anul 1576, este foarte restrînsă. Documentele privitoare la acea epocă sunt răspândite prin diferite publicațiuni istorice făcute în Ungaria și în alte părți. Comisiunea a decis ca colecțiunea lui Hurmuzachi, pentru epoca anterioară anului 1576 să fie completată cu toate documentele privitoare la istoria noastră câte se vor fi publicat până acuma.

Cu pregătirea acestei lucrări comisiunea a însărcinat pe dl N. Densușianu și tot-odată a decis a se procura din fondul său unele din publicațiunile în cari se află documente din epoca numită. Dl Densușianu a început lucrarea în luna Septembrie și de atunci a explorat cu mințiositate mai cu seamă bogatele publicațiuni ale lui Theiner, și o mare parte din *Codex Diplomaticus* a lui Fejér. D-sa a făcut extracte dezvoltate din fie-care document, și toate extractele s'a așezat în ordine cronologică. Materialul ales și pregătit în acest mod până acuma este suficient pentru formarea unui volum întreg.

Documentele până acuma studiate se rapoartă la epoca Cumanilor, la Episcopia Milcoviei și a Cumanilor, la istoria imperiului romano-bulgar, corespondența lui Ioanațiu domnului românilor și al bulgarilor cu Papa Inocențiu III și încoronarea sa ca rege al românilor și bulgarilor, resbelele lui Ioanațiu și Ioan Asan cu Grecii și Latinii, invasiunea Tătarilor, venirea Turcilor în Europa, incursiunile lor în Țeara-Româneacă și Moldova și resbelele cu dănsii, în fine relațiunile internaționale ale țerilor romane cu Ungaria, cu Polonia și scaunul Papal.

Lucrarea va continua în acest mod, și tipărirea va începe când toate documentele cunoscute vor fi combinate în ordine cronologică. În acest mod vom avea un corp cât se poate mai complet al documentelor privitoare la istoria românilor anterioară secolului al XVII-lea.

O îmbunătățire a acestei lucrări o datorim bunăvoinței dlui Obedenaru, al cărui zel neobosit pentru lucrările istorice ve este tuturor cunoscut, d-sa a binevoit a lua asupra-și însărcinarea de a face să se colăționeze cu originalele din Vatican unele cuvinte și mai ales nume proprii cari se par a fi greșit tipărite de Theiner. Colăționarea aceasta se face de către paleografi deprinși cu ast-fel de lucrări. Numele poprii, a căror descifrare presintă dificultăți și nu este sigură, vor fi chiar facsimilate după originale.

Colecțiunea documentelor privitoare la istoria românilor din secolii XIV și XV s'a îmbogățit printr-o foarte prețioasă serie de 74 copii fotografice de pe documentele originale din archivele imperiale de la Moscva. Aceste documente scrise parte în limba latină și altă parte mai mare în limba slavonă, sunt tratate de ale domnilor Moldovei și Țerei-Românești cu Polonia, și alte scrisori privitoare la relațiunile țerilor române cu acel regat. Ele aparținut arhivei de stat a Poloniei și despre aceste documente vorbește Dogiel, publicând 17 dintre cele latine (*Codex diplomaticus*, I, 597—623). Multe dintre documentele latine sunt numai resumate pe scurt de Dogiel ear altele neamintite cu totul. Această colecțiune de cel mai mare preț a trimis-o academiiei dl coleg N. Kretzulescu a cărui rivnă luminată pentru cercetările istorice ne sunt de mult cunoscute.

d) Din colecțiunea lui Hurmuzachi, îndată după terminarea volumului IV, partea a 2-a, s'a pus la tipar vol. V, care va cuprinde documentele privitoare la ani 1650—1700. S'a tipărit până acuma 2 coale (8 pagini).

e) Din *Fragmente zur Geschichte der Rumänen* s'a publicat în decursul anului volumul III (de 514 pagini) din care era tipărite până la sesiunea trecută 24 coale. Acest volum cuprinde studii asupra istoriei țerilor române de la moartea lui Mihai Viteazul până la pacea de la Carlovitz. Apoi s'a început tipărirea volumului IV, din care s'a tipărit acum 23 coale (368 pagini).

Ast-fel publicațiunea Hurmuzachi, conține astăzi:

Documente privitoare la istoria românilor culese de Eudoxiu de Hurmuzachi:

Vol. III, (1576—1599). Cu portretul lui Mihai-Vodă viteazul.

Vol. IV, Partea I, (1600—1650). Cu portretul lui Mateiu Basarab.

Vol. IV, Partea II, (1600—1650). Cu portretul lui Vasile Lupu.

Vol. V, (1650—1700). Sub presă.

Vol. VI, (1700—1750). Cu portretul lui Dimitrie Cantemir.

Vol. VII (1740—1818). Cu portretul lui Grigorie Ghica.

Fragmente zur Geschichte der Rumänen von Eudoxius Freiherrn von Hurmuzachi:

Vol. I, Istoria românilor înainte de fundarea principatelor, și istoria principatelor de la fundarea lor până la pierderea independenței.

Vol. II. Istoria bisericească a românilor din Transilvania.

Vol. III. Istoria principatelor române de la moartea lui Mihai Viteazul până la pacea de Carlovitz.

Vol. IV. Sub presă.

Fragmente din istoria românilor de Eudoxiu Baron de Hurmuzachi tomul I. (Va urma.)

Varietăți.

* (Cas de moarte.) În 19 Februarie a. c. petrecurăm la mormânt rămășițele pământești a neuitatului paroh din Rovina **Simion Groza**. — La mormântare a participat cinci preoți din giur în frunte cu P. O. D. protopresbiter Vasiliu Dămian, asistând o mulțime de popor din loc și giur. Susnumitul domn presbiter a ținut o cuvântare, prin carea cu cuvinte bine marcate a arătat meritele și trecutul a acestui bărbat. Pe fețele tuturor se vedeau lacrimile, toți erau transpuși oare cum în trecutul defunctului. Când amintim pe acest bărbat îndată ni se impune oare-cum de imagine umbrelor marilor bărbați ai libertății Iancu, Balint etc. — cari în fruntea poporului setos de libertate și de bravură de român au luptat pentru națiune, patrie și tron! Renumele lui „popa Groza“ a trecut de mult peste marginile acestui ținut — ear amintirea lui va fi neperitoare din generațiune în generațiune. Fie-care român va trebui să verse cu o lacrimă mai mult dispărând câte un bărbat din timpurile acele furtunoase, care cu graiu viu știa să ne spună despre abnegațiunea și eroismul de fer al românului luptătoriu pentru libertate, pentru Imperat! N'am intențiunea ca să amintesc, sau să argumentez bravura bărbatilor amintiți, cu aceasta mi-am luat voe numai a aduce la cunoștință on. public, încetarea din viață a acestui brav luptător a parohului Simeon Groza. Totodată notez că, inteligența română din Brad și jur în frunte cu dl presbiter tractual, la timpul seu, are de cuget a sërba un parastas ce se va ținea în biserica parochială din Rovina pentru odichna repositului în Domnul. Fie-i țărână ușoară și amintirea neuitată!

* (Necrolog.) **Macaveiu Berghea**, născut în comuna Avrig comitatul Sibiiului, paroh gr. or. în comuna Bruiu protopresbiteratul Agnitei, au reșosat Marți în 19 Februarie la 1½ oare noaptea, împărțit fiind cu s. taine ale moribunților în al 40-lea an al etății, al 16 al fericitei căsătorii, și al 6-lea al preoției — în urma unui morb greu de care a suferit mai bine de 2 ani — care i-au consumat toate puterile fizice — și căruia ne mai putându-i rezista au căzut victimă morții.

Înmormântarea s'au întemplat Joi în 21, care s'au săvârșit prin 7 preoți, cuvântări funebrele s'au rostit 3 — una din partea p. Nicolau Moldovan preot la Vêrd; a doua de p. Georgiu Borzea paroh la Chirpêr; și a treia de Ioachim Pârâu capelan protopopesc la Agnita.

Dintre streinii din comună a luat parte ca privitori — părochul și capelanul evangelico-luteran, corpul didactic și reprezentanța comunală în corpore spre a da reșosatului și cea mai de pre urmă stimă și onoare de care el s'au bucurat sub decursul petrecerii sale în această comună cu maioritătea locuitorilor sași; afară de de aceia dela mic până la mare de amândouă confesiunile și naționalitățile era de față, încât biserica cea spătoasă era mult prea mică pentru publicul asistent.

Pre reșosatul îl deplânge neconsolata sa soție, numeroasele neamuri din comună sa notală, numeroșii sei amici, colegii sei din acest tract și fii sei cei sufletești și credincioși.

În persoana reșosatului au pierdut biserica pre un preot zeloș și activ, credincios înaintea lui Dșeu și superiorilor sei și devotat chemării ce au avut-o.

Dacă stradania și cuvintele reșosatului nu cădeau pre un pământ neproductiv, precum au fost inimile la o parte mare din credincioșii sei, parochia Bruiu se putea număra între cele mai fericite parochii din acest tract protopopesc. Fie-i țărâna ușoară și memoria în etern binecuvântată.

* (Cas de moarte.) Emilia Bogdan, născută Cuciuba, la 3 Martie a. c. st. n. a reșosat în Nagysz. Miklós, fiind în etate de 54 de ani.

* (Postal.) Cu începere din 11 Martie a. c. se va înființa oficiu postal în comuna Nagynyujtód care va sta în comunicațiune cu oficiul postal din Soosmezó și Kézdi-Vásárhely prin mijlocirea careolei postale.

Cercul de intimare îl formează comunele Nyujtód și Szászfalu.

Acest nou oficiu postal este autorizat a primi și espeda tot felul de epistole și pachete, precum și avise postale cu suma de până 200 fl.

Mersul:

Pleacă din Soosmezó la 4 oare 30 m. d.
Sosește în Brețcu la 7 „ 30 „ „
Pleacă din „ la 7 „ 40 „ „

În Nagynyujtód stă 5 minute.

Sosește în Kézdi-Vásárhely la 9 oare 45 m. d.
Pleacă din „ la 11 „ — „ d.

În Nagynyujtód stă 5 minute.

Sosește în Brețcu la 1 oară 5 m. la ameași
Pleacă din Brețcu la 1 „ 15 „ „ „
Sosește în Soosmezó la 4 „ 15 „ „ „

— Se escrie concurs pentru ocuparea postului de magistru postal în comuna Egeres, cottul Clușului. Condițiuni, contract de oficial și 100 fl. cauțiune. Emolumente: 120 fl. salariu anual, 40 fl. paușal de cancelarie și 500 fl. paușal de transport. Cererile sunt de a se înainta în 3 săptămâni la direcțiunea postelor din Sibiiu.

— În comuna Kolozsmonostor, comitatul Clușului din 11 Martie s'a înființat oficiu postal care va comunica prin mijlocirea careolei postale de toate țiilele dintre Gyalu și Cluș și dintre Cluș oraș și Kolozsmonostor.

Cercul de intimare îl formează comuna Kolozsmonostor.

Acest nou oficiu postal este autorizat a primi și transporta tot felul de epistole și pachete, precum și avise postale cu suma de până la 200 fl.

Mersul:

Pleacă din Gyalu la 3 oare — m.
În Szászfenes stă 5 minute.

În Kolozsmonostor stă 5 minute.

Sosește în Cluș la 5 oare 10 m. dimineața

Îndărăt:

Pleacă din Cluș la 12 oare — m. la am.
În Kolozsmonostor stă 5 minute.

În Szászfenes stă 5 minute.

Sosește în Gyalu la 2 oare 10 m. d. a.

Trimis pedestru (gyalogkődűncz):

Pleacă din Cluș la 8 oare — m. dimin.
Sosește în Kolozsmonostor „ 8 „ 30 „ dimin.
Pleacă din „ „ 8 „ 35 „ dimin.
Sosește în Cluș „ „ 9 „ 5 „ dimin.

* (Convocare). Reuniunea învățătorilor gr. or. români din protopresbiteratul Făgărașului în sensul §-lui 25 din statute și va ținea adunarea generală ordinară Joi în 28 Februarie a. c. st. v. la 11 oare dimineața în odaia de învățământ a scoalei elementare ortodoxe din Făgăraș.

La această adunare sunt convocați prin aceasta a lua parte toți p. t. membri ordinari și ajutători ai acestei reuniuni precum și alți amici și binevoitori ai scoalei populare.

Obiectele:

1. Participarea în corpore la serviciul divin în biserica gr. or. locală pentru invocarea sântului duch.

2. Deschiderea ședinței adunării generale în odaia de învățământ a scoalei.

3. „Învățătoria în fața scoalei ca institut de educațiune morală, estetică și religioasă“ disertațiune de Nicolae Aron.

4. „Originea și problema scoalei în general, în special problema scoalei noastre populare,“ disertațiune de Ioan Capetă.

5. „Din însușirile învățătorului relative la ținerea unei discipline bune în scoala populară,“ disertațiune de Nicolae Ludu.

6. „Tractarea limbei maghiare în scoala populară,“ disertațiune de George Taflan.

7. „Prelegere practică din istoria patriei“ de George Dobrin.

8. Desbaterea asupra temelor: a) din religie: tractarea metodică-didactică a timpului caracteristic din istoria biblică, Iacob și cei doisprezece fii ai lui; b) din geografie: tractarea metodică-didactică a comitatului Făgăraș dimpreună cu părțile lui constitutive: comună, cerc etc

9. „Peneș-curcanul,“ poesie de Vasile Alecsandri, declamată de George Dobrin.

10. Raportul cassariului. Curentii.

Din ședința comitetului reuniunii tractuale ținută la 1-ma Februarie 1885 st. v.

Făgăraș, 20 Februarie 1885. st. v.

Nicolae Aron,
vice-președinte.

Nicolae Ludu,
secretariu.

* (Diare nouă). „Delta“ este numele unui ținut nou care apare în Tulcea, ear „Tipografia“ a altuia care apare în București. Cest din urmă se ocupă de interesele generale tipografice.

Le dorim viață îndelungată.

* (Bibliografic). Catalog despre cărțile și tablourile române cari au apărut în editura lui Paul Cieslar (librariu-editoriu) Graz (Austro-Ungaria).

1. „Resbelul franco german din 1870—1871“ de A. Bujor. Prețul unui exemplar, legat 4 fl. nelegat 3 fl.

2. „Răsboiul oriental din 1877—1878“ de Dr. A. P. Alessi și M. Pop. Legat 8 fl. nelegat 6 fl.

3. „Cavalerul“ de Quintiliu Nicolescu. Legat 1 fl. 50 cr., nelegat 1 fl.

4. „Istoria naturală“ cursul I, de Emeric Andreescu. Un exemplariu broșurat 24 cr.

5. „Preservațiunea personală“ de Dr. Alecsandru Căruntescu. Prețul 2 fl.

6. „Vênătoarea de aur“ roman în trei tomuri de Iulian Codrescu. Prețul 2 fl.

7. „Asasinul invidibil“ istorioară de pre timpul lui Ludovic XIV traducere din francesă de Nicolae Enescu. Prețul 50 cr.

8. „Iul' a cea roșia“ umorescă de Ernest Eckstein, tradusă de Quintiliu Nicolescu. Prețul unui exemplar broșurat 1 fl.

9. „Glumețul“ de Păcala. Prețul unui exemplar broșurat 1 fl.

10. „Banditul fără voiă,“ narațiune italiana de I. Codru Prețul unui exemplariu broșurat 60 cr.

11. „Sybille Yates“ narațiune californică de G. Buzdugan. Prețul unui exemplariu broșurat 60 cr.

12. „Picături întăritoare“ de Păcala. Prețul unui exemplariu broșurat 60 cr.

13. „In ecsiliu“ roman istoric, tradus de Julian Codrescu. Prețul unui exemplariu broșurat 2 fl.

14. „Tipuri din antichitate“ de Nicolae Enescu. Legat 2 fl. 50 cr., nelegat 2 fl.

15. „Schițe geografice“ de Nicolae Enescu. Tomul I. Africa. Legat 2 fl. 50 cr., nelegat 2 fl.

16. „Globul pământesc și misteriele lui“ de Quintiliu Nicolescu. Legat 2 fl. 50 cr. nelegat 2 fl.

17. „Pillone,“ narațiune de W. Bergsoe, traducere. Prețul 1 fl.

„Tablourile“:

1. „Luarea unui drapel turcesc de cătră un roșior român.“ Cu rama 8 fl. fără ramă 4 fl.

2. „Ocuparea Plevnei,“ cu rama 2 fl., fără ramă 1 fl. —

3. „Reintoarcerea regimentului 13 de Dorobanți și primirea lui în Iași.“ Cu ramă 2 fl., fără ramă 1 fl.

4. „Sentinela română,“ cu ramă 4 fl., fără ramă 2 fl.

5. „Foaia memorială la împăratul Iosif II.“

— A eșit de sub tipar „Buletin“-ul publicat prin îngrijirea dlui *George I. Lahovari*, secretar general al societății geografice române, fondate la 15 Iunie 1875. Anul al V. Semestrul II. (Partea I. și II.) 1884. *Sumariu*: Partea I. Actele societății. Concursul anual de geografie 1884. Catalogul cărților intrate în biblioteca societății în urma incendiului dela Martie 1884. Premiul, General G. Manu. Partea II. *Memorii. Conferențe*. Despre învățământul geografiei de G. T. Buzaianu. Comuna Bârgaoni, județul Neamțu, monografia de Petru Condrea (cu o hartă). „*Le Danube*“ par le colonel Debize Din literatura geografică a Transilvaniei de Silvestru Moldovan. „Observatorul“ dela Herestreu de D. Stefan Hepitès. O statistică a țării românești din anul 1841.

Loterie.

Sâmbăta în 7 Martie 1885.

Timișoara:	67	89	51	15	68
Viena:	44	41	16	58	72

Bursa de Viena și Pesta.

Din 7 Martie n. 1885.

	Viena	B.-pesta
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	95.20	99.10
Renta ung. de hârtie	94.25	94.20
Renta de aur austriacă	100.20	109.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	99.—	99.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	122.50	121.50
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	101.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer oriental ung.	109.25	108.75
Obligațiuni urbariale transilvane	108.80	108.50
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	103.—	102.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	—	98.75
Sorși ungurești cu premii	119.—	119.25
Sorși de regularea Tisei	118.80	119.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	88.65	83.50
Datorie de stat austriacă în argint	84.10	84.—
Sorși de stat dela 1860	139.25	138.75
Acțiuni de bancă austro-ung.	869.—	867.—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	147.25	147.25
Acțiuni de bancă de credit ung.	315.50	312.50
Acțiuni de credit austr.	303.75	304.10
London (pe poliță de trei luni)	124.25	124.20
Galbin	5.80	5.79
Napoleon	9.79	9.79
100 marce nemțești	60.45	60.45